

ЕВРОПЕЙСКИ СЪЮЗ
Европейски фонд
за регионално развитие

**“ПЛАН ЗА УПРАВЛЕНИЕ НА ПОДДЪРЖАН
РЕЗЕРВАТ „СИНИ БРЯГ“**

Решения за
по-добър живот

Приложение № 47

ОКОНЧАТЕЛЕН ДОКЛАД

*Изследване на видовия състав на прилепите на територията на
поддържан резерват “СИНИ БРЯГ”*

ИЗГОТВИЛ: доц. д-р Иван Пандурски

Експерт по прилепи

СЪГЛАСУВАЛ: инж. Любислав Ковачев

Ръководител екип

1. Литературен преглед/ обзор.

Досега в поддържан резерват „Сини бряг” не са провеждани специални изследвания върху видовия състав на прилепите, тяхното териториално разпределение и активност. **Липсват и каквито и да било литературни източници.**

Задълбочени проучвания върху видовия състав и сезонната динамика на прилепното съобщество са проведени през 2011 г. в територия южно от гр. Бяла на разстояние 20 км от ПР „Сини бряг” (Пандурски, 2011, ръкопис). Авторът установява 16 вида прилепи. С най-голяма активност през 2011 г. са средноразмерните гладконоси прилепи от род *Myotis*, следвани от двата вида от род *Pipistrellus* – кафявото (*P. pipistrellus*) и малкото кафяво прилепче (*P. pygmaeus*). Изключително редки (с относителна активност под 3 %) са половината от установените прилепи – осем вида. Тяхното присъствие е регистрирано само с единични екземпляри в определени пунктове или трансекти.

В рамките на проект „Картиране и определяне на природозащитното състояние на природни местообитания и видове – фаза I” са определени територии на потенциалните и ловни местообитания на осем вида прилепи в ЗЗ „Твърдишка планина”, в чийто граници се намира и поддържания резерват „Сини бряг”.

Тези площи са определени на базата на моделиране и екстраполиране на наличните ГИС данни, както и частични данни при предходни полеви проучвания. Отчетени са абиотичните и биотичните фактори, създаващи подходящи условия за съществуването на вида в Защитената зона по Натура 2000 „Твърдишка планина” през различни стадии от неговия годишен жизнен цикъл. Така определените площи са резултат на статистически модел с определена степен на достоверност. Трябва да по подчертаем, че установените находища на прилепи, включени в Приложение II на Директива 92/43 ЕС са извън територията на поддържания резерват „Сини бряг”, но тяхното присъствие тук е вероятно. В рамките на горесцитирания проект е установено, че резерватът обхваща потенциални и ловни местообитания на осем вида прилепи.

2. Теренни проучвания: материали и методи при извършване на проучването; промени през последните 10 години вследствие на установените резултати от проучването, степен на проученост.

Основната цел на теренните проучвания бе да се установи видовия състав на прилепите, тяхната относителна летателна активност и срещаемост в резервата, както и пригодността на териториите за поддържане на устойчиво прилепно съобщество, в т. ч. хранителна база (наличие на благоприятни ловни местообитания) и убежища.

Обхват на проучването: Теренната работа се проведе в периода 13.06.2014 – 14.06.2014 и 3.10.2014 г. Изследванията обхванаха както територията в границите на резервата, така и прилежащи терени, съгласно заданието.

Теренните наблюдения се проведоха както по пешеходен трансект, така и на определени пунктове с относително повишена летателна активност (над водна повърхност на планински поток).

Регистрацията на ехолокационните и социални звуци на прилепите бе основен полеви методи, като получените записи са анализирани чрез специализиран софтуер Bat Sound 3.1

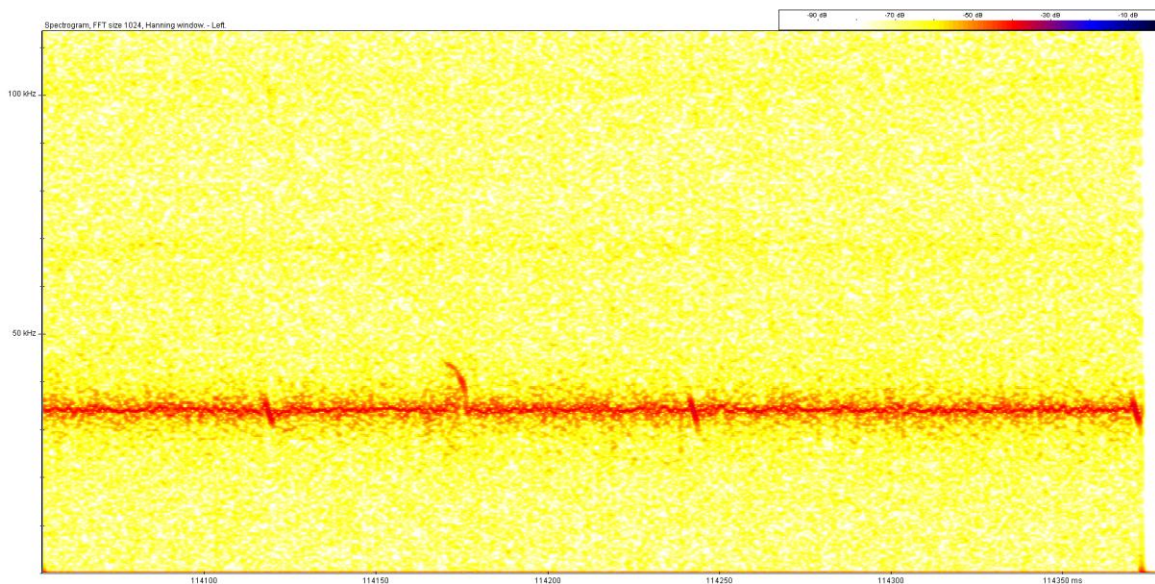
for Windows. Използван бе ултразвуков детектор тип „Tranquility Transect“ заедно със записващо устройство модел “Transcend MP 860”. Едновременно със записа на звуците е осъществяван и запис на GPS координатите на съответния пункт (GPS устройство eTrex Legend).

За целите на видовото определяне, освен характерната форма на сонограмата на ехолокационните звуци на прилепите, бяха измервани следните звукови параметри:

- честота с максимална енергия на звука;
- максимална и минимална честота на звука;
- продължителност на звука;
- интервал между издаваните последователно звуци.

По-долу (фиг. 1 - 3) са представени характерни сонограми на регистрирани видове.

| 3

Фиг. 1. Сонограма на ехолокационни звуци на Широкоух прилеп (*Barbastella barbastellus*) в ПР „Сини бряг”.

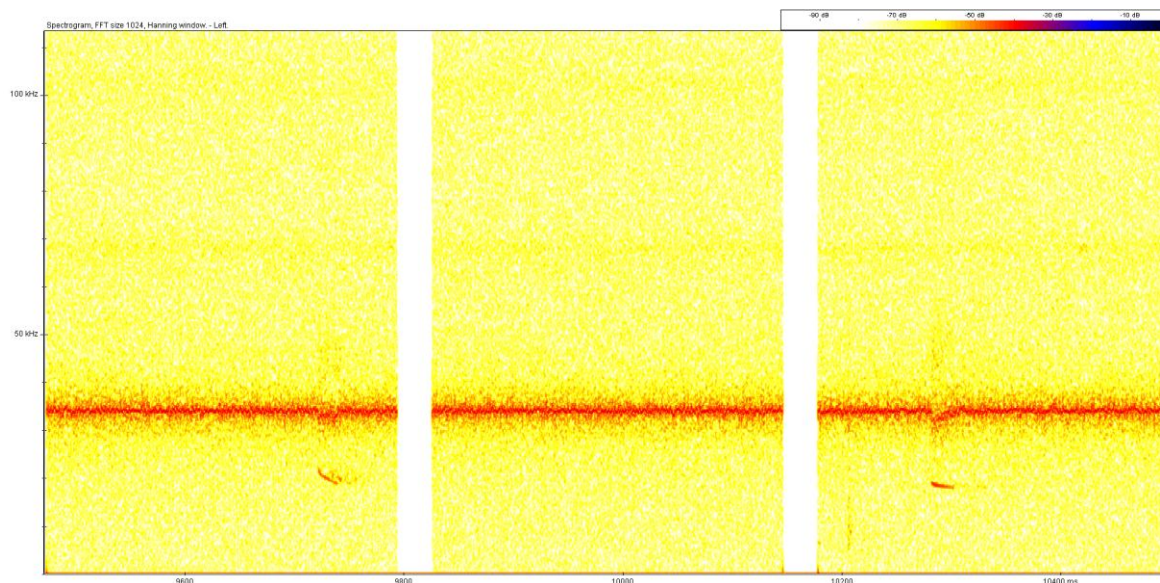

ЕВРОПЕЙСКИ СЪЮЗ
Европейски фонд
за регионално развитие

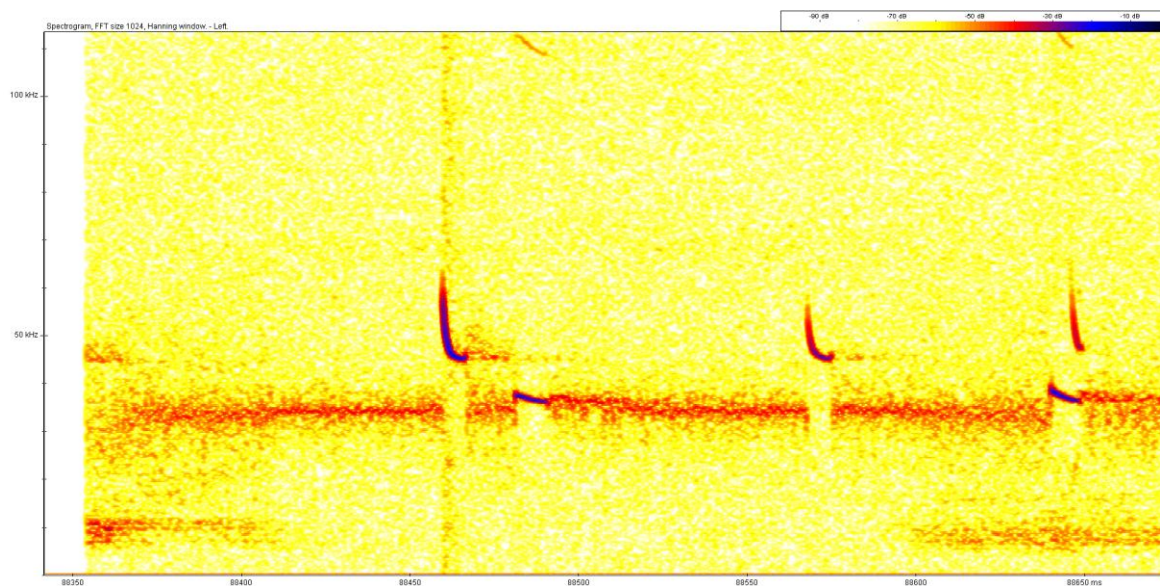
ОПЕРАТИВНА ПРОГРАМА „ОКОЛНА СРЕДА – 2007-2013 Г.“

Решения за
по-добър живот

Фиг. 2. Сонограма на ехолокационни звуци на Ръждивия вечерник (*Nyctalus noctula*) в ПР „Сини бряг“.

Фиг. 3. Сонограма на ехолокационни звуци на Кафявото прилепче (*Pipistrellus pipistrellus*) и Прилепчето на Натузий (*Pipistrellus nathusii*) в ПР „Сини бряг“.

Информация за присъствието и наличните местообитания на прилепи бе събрана и чрез преки наблюдения, както в границите на резервата, така и в съседни площи на разстояние до 6 км. Устно бяха анкетирани местни жители и служители на горското стопанство за наличие на прилепни колонии или места с повишено присъствие на прилепи.

Национална
Стратегическа
Референтна рамка
2007-2013

Проектът се финансира от Европейския фонд за регионално развитие и
от държавния бюджет на Република България чрез оперативна програма
„Околна среда 2007-2013г.“

Министерство на околната
среда и водите

3. Описание на съвременното състояние/ видов състав- подробна информация за вида.

3.1. Видов състав

В резултат на проведените теренни проучвания през 2014 г. в границите на резервата и в съседни територии с идентични екологични условия, бяха установени общо седем вида прилепи. Анализът на всички данни до момента ни позволява да считаме, че територията на ПР „Сини бряг“ се обитава и/или представлява потенциално ловно местообитание на 15 вида прилепи или над 45 % от състава на българската хироптерофауна (табл. 1):

✓ **Малък подковонос (*Rhinolophus hipposideros*)**

Обикновен вид в цялата страна, среща се до около 1500 м н.в. Използва предимно подземни местообитания - естествени пещери и изкуствени галерии. Свързан е с карстови райони с богата растителност. Среща се и в населени места. Формира размножителни групи през май-юни. Ражда по едно малко от средата на юни до средата на юли. Използва различни размножителни и зимни убежища. Не се отдалечава на големи разстояния от убежището. Познати са миграции на индивиди на територията на България до около 100 км.

В ЗЗ „Твърдишка планина“ са установени общо 13 находища. В известните находища за зимуване в зоната са били установени общо 24 екземпляра. В известните летни находища в зоната са били установени общо 104 екземпляра. Площта на потенциално най-благоприятните местообитания е оценена на 531.8ha (1.4% от площта на защитената зона).

Досега не е регистриран в поддържан резерват „Сини бряг“.

✓ **Голям нощник (*Myotis myotis*)**

В България се счита като обикновен и често срещан вид. Известен е от над 200 находища на територията на цялата страна, без най-високите части на планините. Повечето находища са между 100 и 800 m н.в. Среща се във всички карстови райони у нас. Пещерообитаващ вид, формиращ смесени колонии с остроухия нощник. Данни за хранителната биология на вида у нас засега не са публикувани. В Швейцария е установено, че над 46% от храната му се състои от едри бръмбари-бегачи (сем. Carabidae). По данни от Западна Европа големият нощник най-често ловува в овощни градини и широколистни гори, а по-рядко в смесени гори, лозя, обработваеми полета с малка площ, смърчови гори. Хранителните местообитания най-често се намират в радиус 2-6 км, максимум до 15 км от убежището (BENDA et al., 2003; PETROV & HELVERSEN, 2011; ПЕТРОВ, 2010; PANDURSKA 1998; DRESCHER, 2004).

В ЗЗ „Твърдишка планина“ е установено 1 находище. В зоната не са установени находища за зимуване на вида. В известните летни находища в зоната е бил установен общо 9 екземпляр. Площта на потенциалните подходящи ловни местообитания е оценена на 33301ha (86,2% от площта на защитената зона).

Досега не е регистриран в резерват „Сини бряг“.

✓ **Дългопръст нощник (*Myotis capaccinii*)**

Дългопръстият нощник (*Myotis capaccinii*) е типичен обитател на карстовите райони. В България са известни ок. 80 находища на вида (BENDA et al., 2003; PETROV & HELVERSEN, 2011). Среща се на територията на цялата страна, в планините до около 1500 m. Повечето находища са между 100 и 600 m н.в. Обитава целогодишно само подземни убежища – карстови и вулкански пещери, минни галерии, по изключение влажни мазета на необитаеми сгради. Формира размножителни колонии с численост от няколко десетки до няколко хиляди (50 до 3000, най-често 200-500, винаги смесени с Дългокрилия прилеп/Пещерен дългокрил (*Miniopterus schreibersii*). Дългопръстите нощници (*M. capaccinii*) извършват редовни сезонни миграции между убежищата си от порядъка на 50 до 150 км (PAPADATOU et al., 2008, 2009; PETROV & HELVERSEN, 2011).

В ЗЗ „Твърдишка планина” не са установени находища на вида. Площта на потенциално най-благоприятните местообитания е оценена на 309.3 ha (0.8% от площта на защитената зона).

Досега не е регистриран в поддържан резерват „Сини бряг”.

✓ **Остроух нощник (*Myotis blythii*)**

В България се счита като обикновен и често срещан вид. Известен е от около 130 находища на територията на цялата страна, без най-високите части на планините. Повечето находища са между 100 и 800 m н.в. Среща се в почти всички карстови и скалисти райони в страната. Характерен пещерообитаващ вид. Максимумът на ражданията е през периода 20 май - 10 юни. Данни за хранителната биология на вида у нас засега не са публикувани. В Швейцария е установено, че над 60% от храната му се състои от едри дългопипалести скакалци (сем. Tettigoniidae), които лови в открити райони, пасища и често в прясно окосени ливади. У нас извършва редовни сезонни миграции между зимните и летни убежища в рамките на 50 до 80 км.

В ЗЗ „Твърдишка планина” е установено 1 находище. В известните летни находища в зоната са били установени общо 9 екземпляра. В зоната не са установени находища за зимуване на вида. Площта на потенциално най-благоприятните местообитания е оценена на 174.4 ha (0.5% от площта на защитената зона).

Досега не е регистриран в поддържан резерват „Сини бряг”.

✓ **Трицветен нощник (*Myotis emarginatus*)**

Трицветният нощник е характерен обитател на нископланинските карстови райони у нас. Първично пещерен обитател, в райони без пещери видът се среща и в мазета на изоставени постройки, тавани на църкви и къщи, стари военни бункери и други убежища (PANDURSKA, 2000; 2002).. Най-много са убежищата в ниско-планинския пояс (400-500 m). Единични екземпляри са установявани до ок. 1500 m в Централна Стара планина и в Западните Родопи. Обитанието на трицветния нощник в България може да се счита за сезонно (от април до септември), защото досега у нас не са открити големи зимуващи колонии. В известните у нас около 30 размножителни колонии броят на индивидите наброява средно от 300 до 1000. Предпочита площи с храстова или дървесна растителност.

В ЗЗ „Твърдишка планина” са установени общо 3 находища. В известните находища за зимуване в зоната са били установени общо 3 екземпляра. В известните летни находища в

зоната са били установени общо 28 екземпляра. Площта на потенциално най-подходящите ловни местообитания е оценена на 25931 ha (67,1% от площта на зоната). Площта на потенциално най-благоприятните местообитания е оценена на 395.1 ha (1.0 % от площта на защитената зона).

Досега не е регистриран в поддържан резерват „Сини бряг”.

✓ **Дългокрил прилеп/Пещерен дългокрил (*Miniopterus schreibersii*)**

Разпространен е на територията на цялата страна, без най-високите части на планините. Повечето находища са между 100 и 600 м н.в. Известни са около 200 находища. Типичен обитател на карстовите полупланински и планински райони. Разпространен е на територията на цялата страна, без най-високите части на планините. Повечето находища са между 100 и 600 м н.в. Формира размножителни колонии с численост от 500 до 10 000 екземпляра, често смесени с *Myotis capaccinii*. Максимумът на ражданията е през периода 20 юни - 10 юли. Зимува само в подземни убежища при температура между 6° и 9° C. Пещерните дългокрили са добри летци, с бърз и маневрен полет, което е предпоставка за денонощни хранителни (до ок. 20 км) и сезонни миграции между убежищата си от порядъка на 50 до 150 км.

В ЗЗ „Твърдишка планина” не са установени находища на вида. Площта на потенциално най-благоприятните местообитания е оценена на 168.7 ha (0.4% от площта на защитената зона).

Досега не е регистриран в поддържан резерват „Сини бряг”.

✓ **Дългоух ношник (*Myotis bechsteinii*)**

Известен е от над 70 находища у нас, в планините до 1650 м. Най-голям брой индивиди са установени в буковите и смесени гори в пояса 800-1450 м. Горите с преобладание на цер (*Quercus cerris*), полски ясен (*Acer campestre*) и по-рядко от обикновен габър (*Carpinus betulus*) или източен бук (*Fagus orientalis*) в Странджа са предпочитаните местообитания в низинните находища на вида у нас. Характерен горски вид. Възрастните мъжки обикновено живеят поединично в различни убежища (най-често малки дупки в дървета). Характерна особеност и за двата пола е честата смяна/редуване на убежището в един и същи район/участък от гората пред и след размножителния сезон. Известно е, че женските са силно привързани към района откъдето произхождат, а мъжките са значително по-мобилни и много рядко остават да живеят в района, където са се родили. Предпочита крайнини на гори, ловува около и над речни течения в горски масиви. Видът е известен като стационарен и у нас не е известно да извършва сезонни миграции. В Западна Стара планина са установени вертикални миграции (ок. 770 m в рамките на една нощ) с цел размножаване и swarming. Най-често в края на май и началото на юни женските формират малки размножителни колонии (5-35 женски) в хралупи на дървета и раждат по едно малко. Кърменето продължава около 3 седмици, след което до около края на август младите прилепи живеят заедно с родителите си. Видът се храни недалеч от убежището си (50-450 м, много рядко по-далече). Индивидуалният ловен участък е малък, 0.6 – 1 ха, често припокриващ се между индивидите от една колония.

В 33 „Твърдишка планина” са установени общо 2 находища без данни за числеността. Площта на местообитания с високо качество по индуктивен модел е оценена на 748.8 ha (1.9 % от площта на защитената зона).

Досега не е регистриран в поддържан резерват „Сини бряг”.

✓ **Широкоух прилеп (*Barbastella barbastellus*)**

Известен е от около 28 находища разположени в субпланинските и планински райони на страната. Най-голям е броят на установените убежища в поясите над 500 м. Най-често е установяван в Централна и Западна Стара планина и в Западните Родопи

Широкоухият прилеп е характерен обитател на влажни и стари широколистни, смесени и иглолистни гори. Води скрит начин на живот. Често лети и при студено време около входовете на пещерите. Копулацията е през есента и зимата. Зимува както поединично, така и на групи. Копулацията е през есента и зимата.

Площта на потенциалните местообитания е оценена на 8515 ha (22,03% от площта на защитената зона). Установен е и в района на Бяла на около 20 км от ПР (Пандурски, 2011, ръкопис).

Видът е регистриран в поддържан резерват „Сини бряг”.

✓ **Ръждив вечерник (*Nyctalus noctula*)**

Широко разпространен в страната. Мигриращ вид. Извършва дълги миграции, като са наблюдавани прелети и през светлата част на денонощието. Ловува често на височина над 40 м от земната повърхност. Горски вид, често се заселва в хралупи на дървета. Известни са негови размножителни колонии в привходни части на пещери. Присъства на територията на ПР „Сини бряг”.

✓ **Малък вечерник (*Nyctalus leisleri*)**

Горски вид, често се заселва в хралупи на дървета. Присъства на територията на ПР „Сини бряг”.

✓ ***Myotis* sp. 45 KHz phonetic type**

Регистрирани са ехолокационни звуци на средноразмерни гладконоси прилепи от групата “*mystacinus*”, но тяхното видово определяне не бе възможно.

✓ **Кафяво прилепче (*Pipistrellus pipistrellus*)**

Един от най-често срещаните видове прилепи в България. Предпочитани дневни убежища на вида са хралупи на дървета и различни малки полузатворени пространства и цепнатини в човешки постройки. Считан е и за синантропен вид. Един от най-често срещаните видове прилепи в България. Ловува над разнообразни хабитати – горски и храстови съобщества, открити площи, много често в границите на селищата. През есента мъжките издават характерни социални звуци, с които “маркират” своя територия. Известни са миграционни прелети, достигащи стотици километри. Установен е в ПР „Сини бряг”.

✓ **Малко кафяво прилепче (*Pipistrellus pygmaeus*)**

Често намира дневни убежища в хралупи на стари дървета. Обикновено ловува над водни площи и много по-рядко над откритите обработваеми площи. В границите на резервата е установен с висока летателна активност над водни площи.

✓ **Прилепче на Натузий (*Pipistrellus nathusii*)**

Среща се почти в цялата страна, като през есенния период е многоброен по българското черноморско крайбрежие, когато се наблюдава миграция от многохилядни групи индивиди, вероятно от Северна и Централна Европа. Влажните зони имат изключително важна роля за изхранването на тези мигриращи групи. Заселва хралупи на дървета и се придържа към водни площи. Среща се и паркови и градски зони. Мигриращ вид. Копулацията е през есенния период, като мъжките тогава демонстрират характерно териториално поведение. Женските раждат по едно, рядко две, малки, като бременността е с продължителност 6-8 седмици. Установен е в границите на резервата.

✓ ***Plecotus* sp.**

Регистрирани са ехолокационни звуци с характеристиките на видовете от рода, но тяхното точно видово определяне бе невъзможно.

3.2. Относителна летателна ативност на прилепите през есенния миграционен период

През есенния миграционен период доминират два вида: **Кафяво прилепче (*Pipistrellus pipistrellus*)** и **Прилепчето на Натузий (*Pipistrellus nathusii*)**, съответно с 40 % и 28 % от общорегистрираните ехолокационни звуци за периода. Останалите видове се разпределят както следва:

Малко кафяво прилепче (*Pipistrellus pygmaeus*): 8 %;

Широкоух прилеп – *Barbastella barbastellus*: 8 %;

Ръждив вечерник – *Nyctalus noctula*: 6 %;

***Myotis* sp. 45 KHz phonetic type: 6 %;**

Малък вечерник - *Nyctalus leisleri*: 3 %;

***Plecotus* sp.: 1 %.**

3.3. Консервационен статус на видовете прилепи.

Всички установени видове прилепи на територията на ПР (вкл. и тези, за които територията представлява потенциално ловно местообитание) имат природозащитен статус по българското и международно законодателство (Табл. 2).

4. Определяне на целеви видове и мерки за опазването им.

Определяне на консервационно значими видове, констатирани или вероятни за територията; потенциални местообитания на консервационно значимите видове - местообитанията да се дадат като площи, с координати по възможност, както и брой екземпляри, които са установени в площта на потенциалното местообитание

Видът Широкоух прилеп (*Barbastella barbastellus*) може да бъде определен като целеви вид за опазване в резервата. Включен е в Приложение II на Директива 92/43 на ЕС и може да

бъде определен като вид, представляващ особен консервационен интерес. Цялата площ на резервата може да бъде считана като негово потенциално и особено благоприятно местообитание. Установяването на конкретни параметри на популацията му, като численост, плътност, сезонна динамика и др., изисква бъдещи целенасочени и дългосрочни проучвания. Нестабилното състояние на неговата популация се дължи на провежданите интензивни сечи в непосредствена близост до резервата, което е фактор за намаляване на броя на ефективно заетите убежища (респективно намаляване на числеността и плътността на популацията).

За подобряване на природозащитното състояние на популацията на този горски вид, обитаващ резервата, е необходимо разширяване на неговата площ, макар и с територии върху които вече е проведена сеч, но са запазени единични стари букови дървета. По този начин ще бъде намалено безпокойството и ще бъде гарантирано запазването на съществуващи убежища в дългосрочен план.

5. Определяне на видове, които трябва да бъдат обект на специални мерки.

Не се отнася за прилепите – не се изискват специални мерки на територията на резервата.

6. Определяне на видове, които могат да подлежат на интродукция и/или реинтродукция с цел подобряване на биологичното разнообразие.

Неприложимо към прилепите.

7. Инвазивни и нетипични видове, експанзивност и степен на колонизиране, необходими мерки за унищожаване или ограничаване на разпространението им.

Не се отнася за прилепите – няма такива видове.

8. Оценка на инвазивни, екзотични и нетипични видове и местообитания.

Не се отнася за прилепите.

9. Биологично разнообразие на природните местообитания.

Не се отнася за фауната.

10. Заплахи/ Отрицателно действащи фактори върху целевите видове и мерки за тяхното преодоляване.

Установените отрицателно действащи фактори (провеждане на интензивни сечи), проявяващи се в съседни територии, определят средна степен на стабилност по отношение на числеността на горските видове. Макар и фактор, чието проявление е извън територията на ПР, то влиянието върху популациите е съществено и може да доведе до снижаване на тяхната численост и плътност.

11. Заключение и препоръки (в това число видове, които трябва да бъдат обект на специални мерки), предложения за необходими възстановителни дейности.

Прилепното съобщество е с висока степен на естественост и типичност. Доминират горските видове прилепи, които характеризират среднопланинския височинен пояс в умерената климатична зона на Европа. Малката площ на ПР „Сини бряг” е само част от

индивидуалните ловни територии на регистрираните горски видове прилепи. По отношение на налични убежища (стари дървета с хралупи и хлабави кори) резерватът предоставя особено благоприятни условия за съществуването на богато на видове прилепно съобщество – всички седем вида, регистрирани по време на теренните проучвания през 2014 г. се отнасят към групата на горските прилепи. Прилепите се характеризират с висока степен на стабилност по отношение на техния видов състав, но отрицателно действащите фактори, преди всичко интензивните сечи в съседни територии, определят средна степен на стабилност по отношение на числеността им.

Като основна мярка, която ще гарантира запазването на благоприятно природозащитно състояние на горските видове прилепи, препоръчваме разширяване на площта на резервата.

12. Приложения:

- списъци (Да се дадат в приложение списъци с установените видове. Списъкът да се представи по таксони от надвидов ранг, като видовете с консервационен статус се посочат поименно)

Списък на видовете, обитаващи територията на резерват „Сини бряг“ и/или за които тя представлява потенциално ловно местообитание съгласно разработен индуктивен модел за разпространение на видовете по проект „Картиране и определяне на природозащитното състояние на природни местообитания и видове – фаза I”:

Семейство Rhinolophidae

Род *Rhinolophus*

Малък подковонос (*Rhinolophus hipposideros*)

Семейство Vespertilionidae

Род *Myotis*

Остроух нощник (*Myotis blythii*)

Голям нощник (*Myotis myotis*)

Myotis sp. 45 KHz Phonetic type

Дългопръст нощник (*Myotis capaccinii*)

Трицветен нощник (*Myotis emarginatus*)

Нощник на Бехщайн (*Myotis bechsteinii*)

Род *Pipistrellus*

Кафяво прилепче (*Pipistrellus pipistrellus*)

Малко кафяво прилепче (*Pipistrellus pygmaeus*)

Прилепче на Натузий (*Pipistrellus nathusii*)

Род *Miniopterus*

Дългокрил прилеп/Пещерен дългокрил (*Miniopterus schreibersii*)

Род *Nyctalus*

Малък вечерник (*Nyctalus leisleri*)

Ръждив вечерник (*Nyctalus noctula*)

Род *Plecotus*

ЕВРОПЕЙСКИ СЪЮЗ
Европейски фонд
за регионално развитие

ОПЕРАТИВНА ПРОГРАМА „ОКОЛНА СРЕДА – 2007-2013 Г.“

Решения за
по-добър живот

Plecotus sp.
Род *Barbastella*
Широкоух прилеп (*Barbastella barbastellus*)

| 12

Таблица 1. Видов състав на прилепите в ПР „Сини бряг“

Вид	Присъствие в ПР „Сини бряг“
Сем. Rhinolophidae – 1 вид	
Малък подковонос (<i>Rhinolophus hipposideros</i>) (Bechstein, 1800)	Потенциално ловно местообитание съгласно разработен индуктивен модел за разпространение на вида
Сем. Vespertilionidae – 14 вида	
Кафяво прилепче (<i>Pipistrellus pipistrellus</i>) (Schreber, 1774)	Установен на територията на ПР, както и в съседни територии
Малко кафяво прилепче (<i>Pipistrellus pygmaeus</i>) (Leach, 1825)	Установен на територията на ПР, както и в съседни територии
Прилепче на Натузий - <i>Pipistrellus nathusii</i> (Keyserling & Blasius, 1839)	Установен на територията на ПР, както и в съседни територии
Остроух нощник – <i>Myotis blythii</i> (Tomes, 1857)	Потенциално ловно местообитание съгласно разработен индуктивен модел за разпространение на вида
Голям нощник – <i>Myotis myotis</i> (Borkhausen, 1797)	Потенциално ловно местообитание съгласно разработен индуктивен модел за разпространение на вида
<i>Myotis sp.</i> 45 KHz phonetic type	Установен на територията на ПР, както и в съседни територии
Дългопръст нощник (<i>Myotis capaccinii</i>) (Bonaparte, 1837)	Потенциално ловно местообитание съгласно разработен индуктивен модел за разпространение на вида
Трицветен нощник (<i>Myotis emarginatus</i>) (Geoffroy, 1806)	Потенциално ловно местообитание съгласно разработен индуктивен модел за разпространение на вида
Нощник на Бехщайн (<i>Myotis bechsteinii</i>) (Kuhl, 1817)	Потенциално ловно местообитание съгласно разработен индуктивен модел за разпространение на вида
Пещерен дългокрил (<i>Miniopterus schreibersii</i>) (Kuhl, 1817)	Потенциално ловно местообитание съгласно разработен индуктивен модел за разпространение на вида
Малък вечерник (<i>Nyctalus leisleri</i>) (Kuhl, 1817)	Установен на територията на ПР, както и в съседни територии
Ръждив вечерник (<i>Nyctalus noctula</i>) (Schreber, 1774)	Установен на територията на ПР, както и в съседни територии
<i>Plecotus sp.</i>	Установен на територията на ПР, както и в съседни територии
Широкоух прилеп (<i>Barbastella barbastellus</i>) (Schreber, 1774)	Установен на територията на ПР, както и в съседни територии

Национална
Стратегическа
Референтна рамка
2007-2013

Проектът се финансира от Европейския фонд за регионално развитие и
от държавния бюджет на Република България чрез оперативна програма
„Околна среда 2007-2013г.“

Министерство на околната
среда и водите

ЕВРОПЕЙСКИ СЪЮЗ
Европейски фонд
за регионално развитие

ОПЕРАТИВНА ПРОГРАМА „ОКОЛНА СРЕДА – 2007-2013 Г.“

Решения за
по-добър живот

Таблица 2. Консервационен статус на видовете прилепи (Chiroptera) в ПР „Сини бряг“

Вид	Директива 92/43 ЕС	Червена книга на България	IUCN 2014.2	Бернска конвенция	Бонска конвенция	EURO BATS	ЗБР
Сем. Rhinolophidae – 1 вид							
Малък подковонос – <i>Rhinolophus hipposideros</i> (Bechstein, 1800)	Прил. II, IV	Слабо засегнат (LC)	Слабо засегнат (LC)	Прил. II	Прил. II	да	Прил. 2 и 3
Сем. Vespertilionidae – 14 вида							
Кафяво прилепче – <i>Pipistrellus pipistrellus</i> (Schreber, 1774)	Прил. IV	Слабо засегнат (LC)	Слабо засегнат (LC)	Прил. III	Прил. II	да	Прил. 3
Малко кафяво прилепче – <i>Pipistrellus pygmaeus</i> (Leach, 1825)	Прил. IV	-	Слабо засегнат (LC)	Прил. II	Прил. II	да	Прил. 3
Прилепче на Натузий – <i>Pipistrellus nathusii</i> (Keyserling & Blasius, 1839)	Прил. IV	Слабо засегнат (LC)	Слабо засегнат (LC)	Прил. II	Прил. II	да	Прил. 3
Остроух нощник – <i>Myotis blythii</i> (Tomes, 1857)	Прил. II, IV	Почти застрашен (NT)	Слабо засегнат (LC)	Прил. II	Прил. II	да	Прил. 2 и 3
Голям нощник – <i>Myotis myotis</i> (Borkhausen, 1797)	Прил. II, IV	Почти застрашен (NT)	Слабо засегнат (LC)	Прил. II	Прил. II	да	Прил. 2 и 3
<i>Myotis sp. 45 KHz phonetic type</i>	-	-	-	-	-	-	-
Дългопръст нощник – <i>Myotis capaccinii</i> (Bonaparte, 1837)	Прил. II, IV	Уязвим (VU)	Уязвим (VU A4bce)	Прил. II	Прил. II	да	Прил. 2 и 3
Трицветен нощник – <i>Myotis emarginatus</i> (Geoffroy, 1806)	Прил. II, IV	Уязвим (VU)	Слабо засегнат (LC)	Прил. II	Прил. II	да	Прил. 2 и 3
Нощник на Бехщайн – <i>Myotis bechsteini</i> (Kuhl, 1817)	Прил. II, IV	Уязвим (VU)	Почти застрашен (NT)	Прил. II	Прил. II	да	Прил. 2 и 3

13

Национална
Стратегическа
Референтна рамка
2007-2013

Проектът се финансира от Европейския фонд за регионално развитие и
от държавния бюджет на Република България чрез оперативна програма
„Околна среда 2007-2013г.“

Министерство на околната
среда и водите

ЕВРОПЕЙСКИ СЪЮЗ
Европейски фонд
за регионално развитие

ОПЕРАТИВНА ПРОГРАМА „ОКОЛНА СРЕДА – 2007-2013 Г.“

Решения за
по-добър живот

Дългокрил прилеп/Пещерен дългокрил – <i>Miniopterus schreibersii</i> (Kuhl, 1817)	Прил. II, IV	Уязвим (VU)	Почти застрашен (NT)	Прил. II	Прил. II	да	Прил. 2 и 3
Малък вечерник - <i>Nyctalus leisleri</i> (Kuhl, 1817)	Прил. IV	Уязвим (VU)	Слабо засегнат (LC)	Прил. II	Прил. II	да	Прил. 3
Ръждив вечерник – <i>Nyctalus noctula</i> (Schreber, 1774)	Прил. IV	Слабо засегнат (LC)	Слабо засегнат (LC)	Прил. II	Прил. II	да	Прил. 3
<i>Plecotus sp.</i>	Прил. IV	Слабо засегнат (LC)	Слабо засегнат (LC)	Прил. II	Прил. II	да	Прил. 3
Широкоух прилеп – <i>Barbastella barbastellus</i> (Schreber, 1774)	Прил. II, IV	Уязвим (VU)	Почти застрашен (NT)	Прил. II	Прил. II	да	Прил. 2 и 3

| 14

Използвани съкращения в таблицата: IUCN – Международен съюз за защита на природата; Бонска конвенция - Конвенция за опазване на мигриращите видове животни; Бернска конвенция - Конвенция за опазване на европейската флора и фауна и природните местообитания; EUROBATS – Споразумение за опазване на популациите на европейските прилепи

Национална
Стратегическа
Референтна рамка
2007-2013

Проектът се финансира от Европейския фонд за регионално развитие и
от държавния бюджет на Република България чрез оперативна програма
„Околна среда 2007-2013г.“

Министерство на околната
среда и водите

Литература

- ПАНДУРСКИ И. 2011 (ръкопис). Мониторингово проучване върху прилепите в района на Бяла, Сливенско.
- ПЕТРОВ Б. 2010. Летен мониторинг на прилепите (Mammalia: Chiroptera) в България по методиката на Националната система за мониторинг на биологичното разнообразие. - непубликуван доклад по договор с Изпълнителна агенция по околна среда, МОСВ, 29 с.
- BENDA, P., T. IVANOVA, I. HORÁČEK, VL. HANÁK, J. ČERVENÝ, J. GAISLER, A. GUÉORGUIEVA, B. PETROV, VL. VOHRALÍK. 2003. Bats (Mammalia: Chiroptera) of the Eastern Mediterranean. Part 3. Review of bat distribution in Bulgaria. - Acta Soc. Zool. Bohem., 67 : 245–357.
- DRESCHER C. 2004. Radiotracking of *Myotis myotis* (Chiroptera, Vespertilionidae) in South Tyrol and implications for its conservation. - Mammalia, 68 (4): 387-395.
- PANDURSKA R. 1998. Reproductive behaviour and conservation status of nursery colonies of *Myotis myotis* (Borkhausen, 1797) in Bulgaria. - Myotis, 36: 143-150.
- PANDURSKA R. 2000. Present distribution, status and site preferences of *Myotis emarginatus* Geoffroy, 1806 (Chiroptera, Vespertilionidae) in Bulgaria. - In: Woloszyn B. W. (ed). Proceedings of the VIII-the European Bat Research Symposium, vol. 1, Krakow, Platan Publishing House, 165-173.
- PANDURSKA R. 2002. Bats in Bulgaria, with an emphasis on Geoffroy's bat (*Myotis emarginatus*). - Bat Research News, 43 (1): 1-4.
- PAPADATOU E., R. K. BUTLIN, J. D. ALTRINGHAM. 2008. Seasonal roosting habits and population structure of the Long-fingered Bat *Myotis capaccinii* in Greece. - Journal of Mammalogy, 89 (2): 503–512.
- PAPADATOU E., R. K. BUTLIN, R. PRADEL, J. D. ALTRINGHAM. 2009. Sex-specific roost movements and population dynamics of the vulnerable long-fingered bat, *Myotis capaccinii*. - Biological Conservation, 142: 280–289.
- PETROV B., O. VON HELVERSEN. 2011. Bats (Mammalia: Chiroptera) of the Western Rhodopes mountain (Bulgaria & Greece). - In: P. Beron (ed.). Biodiversity of Bulgaria, 4: Biodiversity of Western Rhodopes (Bulgaria and Greece). Pensoft & Nat. Mus. Natur. Hist.

